

293.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 13 maja 1921 roku

w sprawie zmiany postanowień wykonawczych do art. 13 i 25 przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 40 poz. 242).

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz b. Dzielnicą Pruskiej zarządzam co następuje:

Z dniem 1 czerwca 1921 r. postanowienia wykonawcze do ust. 3 art. 13 przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 40, poz. 242, wraz z następnymi uzupełnieniami), otrzymują brzmienie następujące:

„II (1) O ile przepisy taryfowe, zawarte w części II taryfy niniejszej, nie zawierają postanowień odmiennych, bilety, wydane na odległość do 200 km., są ważne 2 dni, ponad 200 do 400 km. 3 dni, ponad 400 do 800 km. — 4 dni i ponad 800 km. — 5 dni. Pierwszym dniem ważności jest dzień datowania biletu.

Bilet, wydany na pociąg, odchodzący normalnie o północy, otrzymuje datę dnia rozpoczynającego się.

(2) Wyjazd winien nastąpić pierwszego dnia ważności biletu, a jeżeli na bilecie oznaczono pewien pociąg lub porę dnia, to tym pociągiem, względnie, w ciągu tej pory dnia (por. jednak ust. 3 art. 21 przepisów przewozowych).

(3) Przepisy powyższe (1) i (2) stosują się tylko do biletów, ważnych na przejazd jednorazowy.

Przy biletach zestawianych (kuponowych) wyjazd może nastąpić dowolnego dnia w ciągu ich ważności.

III (1) Przejazd winien być ukończony najpóźniej o północy ostatniego dnia ważności biletu.

(2) W razie spóźnienia się pociągu termin ukończenia podróży przedłuża się odpowiednio”.

Wskutek zmian powyższych — postanowienie wykonawcze I do art. 25 przepisów przewozowych otrzymuje z dniem 1 czerwca 1921 r. brzmienie następujące:

„I. Bilety ważne 2 dni nie dają prawa przerwy podróży; bilety ważne 3 dni — uprawniają do jednorazowej, a ważne dłużej — do dwukrotnej przerwy podróży”.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. J. Eberhardt

294.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1921 r.

w przedmiocie przepisów o postępowaniu co do ściągania kar w sprawach opałowych.

Na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. № 75, poz. 508) w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczaj-

nych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych oraz na podstawie art. 6 lit. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. № 64, poz. 385) o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej, zarządza się w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej co następuje:

§ 1. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu o nałożeniu kary grzywny na winnych niewykonania rozporządzeń Ministra Przemysłu i Handlu, wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 75, poz. 508), podaje się do wiadomości władzy górniczej, terytorjalnie właściwej dla danej osoby.

Władza górnicza zawiadomi interesowanego o postanowieniu Ministra Przemysłu i Handlu oraz oznaczy termin dla wpłacenia nałożonej grzywny.

§ 2. Skazany na grzywnę obowiązany jest w terminie oznaczonym wpłacić do kasy państwowej (skarbowej) należną sumę i pokwitowanie przedstawić władzy górniczej do rejestracji w ciągu 7 dni po upływie wyznaczonego do wpłacenia grzywny terminu.

§ 3. Jeśli skazany na grzywnę nie wykaże się z jej wpłaty w terminie, podanym w § 2, właściwa władza górnicza wdroży przez starostę powiatu, w którym skazany zamieszkuje, postępowanie celem ściągnięcia grzywny w drodze przymusowej. W postępowaniu w b. dzielnicy pruskiej stosować należy przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1899 r. (zbiór ustaw pruskich str. 545).

Po ściągnięciu kary grzywny starosta wpłaca odnośną sumę do kasy państwowej i zawiadamia o tem władzę górniczą.

§ 4. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu o nałożeniu kary aresztu podaje się skazanemu do wiadomości przez władzę górniczą i przekazuje się równocześnie do wykonania staroście powiatu, w którym skazany zamieszkuje.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

w z. Kuczyński

295.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 31 maja 1921 r.

o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju.

Na podstawie art. 1-go ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. Ustaw r. 1921 № 30, poz. 173) postanawiam, w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Ławnicy sądów pokoju otrzymują, jako odszkodowanie za czas stracony, djety w wysokości 100 marek za każdy dzień posiedzenia.